

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de op 7 januari 2011 verzonden uitspraak van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, in zaak nr. 10/7740 in het
geding tussen:

mede voor haar minderjarige kinderen,

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 4 februari 2010 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling, mede voor haar minderjarige kinderen, om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij op 7 januari 2011 verzonden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling, mede voor haar minderjarige kinderen, ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. De minister klaagt in zijn eerste grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zijn besluit van 4 februari 2010 ondeugdelijk is gemotiveerd. Daartoe voert hij aan dat hij, anders dan de rechtbank heeft overwogen, in de besluitvorming ten aanzien van de aanvraag van de vreemdeling heeft kunnen verwijzen naar de ongeloofwaardig bevonden relazen van haar echtgenoot en broer nu haar relaas voortbouwt op de relazen van die vreemdelingen en haar verklaringen de vastgestelde discrepanties en ongerijmdheden in die relazen niet wegnemen.

2.1. Bij uitspraak van heden in zaak nr. 201101651/1/V2 (aangehecht ter voorlichting van partijen) heeft de Afdeling de beroepen van de echtgenoot en broer van de vreemdeling tegen de afwijzing van hun asielaanvragen bij onderscheiden besluiten van 5 augustus 2008 ongegrond verklaard. Zoals in die uitspraak is overwogen, geeft de enkele omstandigheid dat de verklaringen van de vreemdeling steun geven aan de asielrelazen van haar echtgenoot en broer geen grond voor het oordeel dat de minister zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat daarmee de door hem vastgestelde discrepanties en ongerijmdheden in die asielrelazen niet zijn weggewomen. Met die uitspraak is in rechte vast komen te staan dat niet kan worden gezegd dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat die asielrelazen positieve overtuigingskracht missen en daarom ongeloofwaardig zijn. Nu het asielrelaas van de vreemdeling, waaronder de verklaringen die betrekking hebben op de periode na het vertrek van haar echtgenoot en broer uit Armenië, op essentiële onderdelen op hun asielrelazen voortbouwt, heeft de rechtbank niet onderkend dat de minister zich deugdelijk gemotiveerd op het

standpunt heeft gesteld dat ook het asielrelaas van de vreemdeling ongeloofwaardig is.

De eerste grief slaagt.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De tweede grief behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling voormeld besluit beoordelen in het licht van de daartegen voorgedragen beroepsgronden, voor zover deze, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

4. De vreemdeling heeft in beroep aangevoerd dat de minister ten onrechte niet is ingegaan op de door haar overgelegde stukken die wijzen op ernstige traumatische ervaringen die zij in Armenië heeft gehad. In dit verband heeft de vreemdeling een brief overgelegd van haar behandelend psycholoog van 8 april 2010 waarin deze verslag doet van haar bevindingen.

4.1. Anders dan de vreemdeling betoogt, is de minister in het voornemen, dat is ingelast in het besluit van 4 februari 2010, wel op de door haar gestelde traumatische ervaringen ingegaan. Daarbij heeft hij zich na een bespreking van de overgelegde medische stukken in het licht van de vraag of de vreemdeling bij terugkeer naar Armenië een reëel risico loopt op een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, aansluitend op het standpunt gesteld dat uit de verklaringen van de vreemdeling, noch uit overige aanwijzingen, blijkt dat haar vertrek uit het land van herkomst verband houdt met zodanig traumatische ervaringen dat van haar daarom in redelijkheid niet kan worden verwacht naar dat land terug te keren.

De beroepsgrond faalt.

5. Het beroep is ongegrond.

6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 7 januari 2011 in zaak nr. 10/7740;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. J.J. van Eck, leden, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

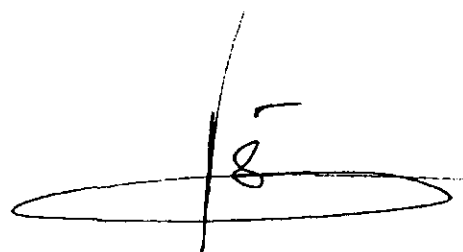
w.g. Zwinkels
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 oktober 2012

309-698.

Verzonden: 24 oktober 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a small 'e' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser